

ene Tilfælde 150 Kr., i det andet Tilfælde 137½ Kr., og de indenlandske Fabrikanter af den paagældende Vare maa i saa Tilfælde ogsaa nedsætte deres Pris til 137½ Kr. uden *mindste* Hensyn til, hvor meget eller hvor lidt de i Forvejen have udnyttet af Toldbeskyttelsen. Den Regel, der kan udledes af disse Forhold, lyder saaledes: Enhver Nedsættelse af Tolden paa indførte Industriprodukter har den Virkning, at Prisen paa *samtlige de paagældende Varer*, baade indenlandske og udenlandske, nedsættes i samme Forhold uden mindste Hensyn til, hvor meget eller hvor lidt der er blevet udnyttet af Toldbeskyttelsen. Derfor og netop derfor holde Fabrikanterne med Næb og Klør paa hver eneste Øre af Toldbeskyttelsen, og hvis det ærede Medlem for Køge vil gaa op i Foreningen „Det. nationale Arbejde“ og sige til de Herrer der oppe: I udnytte f. Eks. kun 75 pCt. af Toldbeskyttelsen paa Klæde, derfor kunne I ikke have det mindste imod, at vi nedsætte Klædetolden med 25 pCt.; thi det tabe I ikke noget ved; det er kun den ubenyttede Top, vi skære bort; vil jeg love det ærede Medlem for Køge en varm, men ikke blid Modtagelse af hans Teori.

Med Hensyn til vore toldbeskyttede Fabrikanters Opfattelse af Forbrugernes Pligter lige over for dem, vil jeg paa dette Sted en passant give et lille interessant Eksempel fra Glasindustrien. Der blev til Toldkommissionen, som modtog saa mange overordentlig interessante Oplysninger fra Industrien, blandt andet ogsaa sendt en Beklagelse fra Kastrup Glasværk. Fabriken erklærede: Vi skulde forleden til en større Købmand her i København sælge en Post Lampeglas, og vi forlangte for denne Post 9,639 Kr., men det blev godtgjort, at vor Kunde kunde købe et tilsvarende Kvantum Lampeglas i Udlandet til 5,572 Kr. Han besørgede dette Indkøb og betalte i Tilgift til de 5,572 Kr. 3,190 Kr. i Toldskat. Endda blev Sendingen otte Hundrede og nogle og halvfjerdsindstyve Kr. billigere, end han kunde købe den hos Kastrup Glasværk. Hvad siger nu Kastrup Glasværk? Det siger: Tolden, der androg 3,190 Kr., burde have været mindst 4,000 Kr.; hvis den havde andraget 4,000 Kr., vilde vi have kunnet levere de Lampeglas. Glasværket omtalte ikke, at hver eneste Husmoder fra Kælder til Kvist i Danmark paa den Maade bliver skyldsats til et enkelt indenlandsk Aktieselskab. Men jeg vil til Ære for Kastrup Glasværk anføre, at det siger følgende: At nærværende Indlæg søger at tjene som Forsvar for en til-

strækkelig Toldbeskyttelse af Glasfabrikationen, er let at se, og vi ville heller ikke lægge Skjul paa, at vore personlige Interesser have givet Impulsen til dette Andragendes Fremkomst. Jeg bliver altid forsonet naar jeg ser en saadan Ærlighed fra den toldbeskyttede Industris Side. De sige: Tolden, som er tre Tusind og nogle Hundrede Kr., skulde helst have været 4,000, men naar vi stille Krav om, at den maa blive indrettet saaledes, erkende vi, at det er i vor egen Interesse, vi tale, og det bliver altsaa Forbrugerne, som komme til at skatte til os. Det ærede Medlem for Køge har udførlig omtalt Papirtolden i Forbindelse med min Tale i Slagelse, og det ærede Medlem fremførte med stor Virkning her i Tinget den Paastand, at Papirforbrugerne ere et, men Brændevinsdrikkerne et andet. Er det da saaledes, at jeg dernede i Slagelse ganske frejdig har sammenblandet disse Forhold, saaledes som man efter det ærede Medlems Fremstilling maatte antage? Maa jeg sige, hvad jeg i den Anledning bemærkede nede i Slagelse. Jeg gjorde opmærksom paa, som det ærede Medlem ganske rigtig sagde, at Forbrugerne for hver Krone, de gav ud i Kompensation i Brændevinsskat, for Nedsættelse i Papirtolden vilde faa 4 Kroner i Stedet, men jeg tilføjede umiddelbart bagefter, hvad det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til: „Man vil hertil kunne svare, at de Folk, der drikke det meste Brændevin, ikke ere de samme som dem, der forbruge det meste Papir. Dette er rigtigt, sagde jeg nede i Slagelse, men jeg har ogsaa kun valgt Eksemplet, fordi der her foreligger en Opgørelse over det ved Toldnedsættelsen fremkaldte Tab fra selve Industrien.“ Vi ere jo i det Tilfælde, mine Herrer, at de toldbeskyttede Fabrikanter saa godt som aldrig give os Kvittering for Pengene. I de Tilfælde, hvor de rent undtagelsesvist gøre det, hvor vi altsaa have de faktiske Beviser fra selve Industrien, komme vi til at anvende disse Beviser i mangfoldige Tilfælde, hvor vi ellers vilde anvende andre Beviser. Jeg kan ikke gøre bedre end benytte Eksempler med al den Omhu og Forsigtighed, som kræves af en Mand, der ikke vil bilde sine Tilhørere noget ind, men oplyse om det virkelige Forhold, saaledes som det er. Det ærede Medlem fra Køge erklærede med Hensyn til Papirtoldens Nedsættelse, at jeg havde nævnt 2 Øre nede i Slagelse, det ærede Medlem mener, at det er 1½ Øre, i Virkeligheden er det 1¹⁵/₂₄. Nu kunde jeg have